

Làm Những Người Có Quyền Thế Thành Môn Đồ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 13:1-7; Mác 2:23-28; Ma-thi-ơ 8:5-13; 26:57-68; 27:11-14; Công vụ 4:1-12.*

Câu Gốc: “Đạo Đức Chúa Trời càng ngày càng tràn ra, số môn đồ tại thành Giê-ru-sa-lem thêm lên nhiều lắm. Cũng có rất nhiều thầy tế lễ vâng theo đạo nữa” (Công vụ 6:7).

Các môn đồ không có can đảm để đối diện với sự chết cho tới khi đức chúa trời ban cho họ. Sau đó lời hứa của Đấng Cứu Thế được ứng nghiệm. Khi Phi-e-rơ và Giăng nói trước tòa Công luận Sa-đu-sê, các nhà lãnh đạo ‘lấy làm lạ; lại nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa Giê-su’ (Công vụ 4:13). Còn về Ê-tiên, Kinh Thánh nói, ‘Bấy giờ, phàm những người ngồi tại tòa công luận đều ngó chăm Ê-tiên, thấy mặt người như mặt thiên sứ vậy’ (Công vụ 6:15). Nhưng có mấy hội viên của nhà hội ‘nổi lên mà cãi lẫy cùng Ê-tiên. Song chúng không chống lại nổi với trí khôn người cùng với Đức Thánh Linh, là Đấng người nhờ mà nói’ (Công vụ 6:9, 10). . . . Và Phao-lô, viết về vụ án của chính mình tại tòa án của Sê-sa, ‘Khi ta binh vực mình lần thứ nhứt, chẳng có ai giúp đỡ; hết thầy đều lìa bỏ ta. . . . Nhưng Chúa đã giúp đỡ ta và thêm sức cho ta, hầu cho Tin lành bởi ta được rao truyền đầy dẫy, để hết thầy dân ngoại đều nghe; ta lại được cứu khỏi hàm sư tử’ (2 Ti-mô-thê 4:16, 17).” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 354, 355.

Vâng Phục Các Bậc Cầm Quyền

Trong nhiều năm, người ta đã cố gắng để hiểu chính phủ làm việc thế nào và công dân nên vâng phục họ thế nào. Điều gì cho các nhà lãnh đạo quyền cai trị? Chính phủ tốt nhất là gì? Dân chúng có nên luôn luôn vâng phục chính phủ của họ chẳng? Nếu không, tại sao? Đây là vài câu hỏi mà ngày nay chúng ta vẫn cố gắng để hiểu.

Xin đọc Rô-ma 13:1-7. Có sứ điệp nào quan trọng ở đây cho chúng ta? Nhưng những câu này và sứ điệp có thể bị lạm dụng thế nào? Có những thí dụ nào chúng ta thấy đã xảy ra trong lịch sử? Là hội thánh, chúng ta học thế nào từ các lỗi lầm này, và ngay trong lịch sử của chúng ta, từ những lỗi lầm của hội thánh Cơ Đốc?

Trong thời Đấng Christ, Đế quốc La Mã nổi tiếng là độc ác với những quốc gia khác. Quân đội La Mã khủng bố và điều khiển các nước văn minh khác. Hàng trăm ngàn người mất tài sản, bị tù tội, và bị giết. Nhưng Đức Chúa Giê-su không bao giờ hỗ trợ những cuộc nổi dậy chống lại chính quyền này. Ngài không hỗ trợ việc trốn thuế (Lu-ca 20:25). Hành động duy nhất của Đức Chúa Giê-su về sự không vâng phục là khi Ngài lật đổ bàn của những người đổi tiền tại đền thờ. Điều này cho thấy Ngài ghê tởm sự lạm dụng của *các thầy tế lễ*, chứ không phải người La Mã.

“Dân sự Đức Chúa Trời sẽ nhìn nhận chính quyền là một ơn phước của Đức Chúa Trời. Và họ sẽ dạy sự vâng phục chính quyền như một vinh dự trong giới hạn. Nếu luật lệ của chính phủ không đồng ý với luật của Đức Chúa Trời, thì Lời của Chúa phải được nhìn nhận là cao hơn luật của loài người. ‘Chúa phán vậy’ không được bỏ qua để thay thế bằng ‘hội thánh và chính phủ nói vậy.’ Vương miện của Đấng Christ phải được nâng cao hơn tất cả vương miện của các vua thế gian.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 402.

“Các Người Chưa Đọc . . . ?”

Thật không may, một số những người có thế lực và ảnh hưởng nhất mà Đức Chúa Giê-su phải đối phó là các nhà lãnh đạo tôn giáo trong thời của Ngài. Nhiều người trong số đó ghét Ngài.

Nhưng, trong những buổi gặp gỡ với họ, Đức Chúa Giê-su luôn luôn muốn cứu họ. Ngài không tranh luận. Ngài làm việc cho sự cứu rỗi của tất cả mọi người, ngay cả các nhà lãnh đạo có thế lực sau này lên án tử hình Ngài.

Xin đọc Mác 2:23-28; 3:1-6; và Ma-thi-ơ 12:1-16. Trong những lần đọc độ này, thật rõ ràng Đức Chúa Giê-su cố gắng đến gần họ thế nào? Những gì Ngài nói và làm, có thể cảm động lòng họ nếu họ không quá thiển cận?

Trong việc đối xử với những người này, Đức Chúa Giê-su trình bày các câu Kinh Thánh và lịch sử Kinh Thánh có thể làm mềm lòng những người lãnh đạo tôn giáo. Thí dụ, Ngài trích trong Kinh Thánh khi nói về sự quan trọng của lòng thương xót trên luật lệ. Làm như vậy, Ngài cố gắng giúp các vị lãnh đạo hiểu ý nghĩa sâu xa hơn của luật pháp mà họ tuyên bố là họ tuân theo rất cẩn thận.

Trong bài giảng về việc kéo súc vật ra khỏi giếng trong ngày Sa-bát, Đức Chúa Giê-su cũng kêu gọi lòng thương xót của các nhà lãnh đạo. Đây là những điều họ đã biết. Nhưng sự cay đắng và ganh ghét đối với Đức Chúa Giê-su khiến họ mù quáng về các điều này.

Cuối cùng, những phép lạ nên có tiếng vang lớn cho các người lãnh đạo có ảnh hưởng này về Đấng Làm việc tuyệt vời đang ở giữa họ.

Thật rõ ràng để nhìn lại trong sự ngạc nhiên về sự mù quáng và cứng cõi của những người này. Nhưng chúng ta có thể chắc thế nào là mình không từ chối sự sáng Đức Chúa Trời ban thêm? Tại sao tự đóng cửa lòng mình thì dễ dàng hơn chúng ta nghĩ?

Thầy Đội

Nhiều cuộc gặp gỡ của Đấng Christ với những người có thể lực đem lại kết quả tiêu cực. Nhưng có vài vụ ngoại lệ nổi tiếng, như với Ni-cô-đem. Một buổi gặp gỡ tích cực khác là với thầy đội La Mã.

Xin đọc Ma-thi-ơ 8:5-13 và Lu-ca 7:1-10. Chúng ta học được gì từ các câu chuyện này về sự làm chứng cho những người có thể lực?

Thầy đội biết Đức Chúa Giê-su sắp tới. Vì thế, ông gửi nhiều người bạn để ngăn cản Ngài đừng tới. Ông rất tôn trọng sự thờ phượng của người Do Thái và đời sống thiêng liêng của Đức Chúa Giê-su, vì vậy, ông cảm thấy mình không xứng đáng để được Chúa chú ý. Tuy nhiên, ngay trước khi Ngài đến, ông cố gắng để gặp Ngài. Ông giải nghĩa hoàn cảnh. Ông muốn bày tỏ đức tin rằng Đấng Christ có thể chữa lành đầy tớ của ông ngay tại chỗ. Thêm vào đó, vì kinh nghiệm quân sự, ông hiểu về uy quyền. Thật tuyệt vời khi thầy đội có thể lực và ảnh hưởng (và là người La Mã nữa!) có thể bày tỏ đức tin sâu xa trong khi nhiều người Do Thái không chấp nhận Đức Chúa Giê-su.

Tự xét mình cách thành thật là điều quan trọng. Chúng ta cần tự hỏi mình có trở nên lười biếng thiêng liêng và chỉ giảng đúng giáo lý thay vì kinh nghiệm đức tin sống? Các tín đồ mới có bày tỏ đức tin sâu xa hơn những người trong chúng ta là Cơ Đốc nhân từ khi còn nhỏ? Những đặc ân thiêng liêng của chúng ta có tập trung vào chính mình không? Có các cơ hội thiêng liêng mà chúng ta không để ý chăng? Khi chúng ta nói “Đúng” cho những câu hỏi này, thì Đấng Christ là câu trả lời. Bất cứ ai cũng có thể có kinh nghiệm của thầy đội. Câu chuyện này nên khuyến khích những ai làm chứng cho các người ở địa vị có thể lực. Có bao nhiêu thầy đội ở thế kỷ thứ hai mươi mốt? Cầu xin là đức tin của họ làm mạnh đức tin của chúng ta..

Có quyền lực của mục vụ không ích kỷ và khiêm tốn có thể làm cảm động bất cứ ai ở bất cứ địa vị hoặc giai cấp nào. Có bao nhiêu sự thực hành này chúng ta bày tỏ trong đời sống mình và trong việc làm chứng?

Ngày Phán Xét

Xin đọc Ma-thi-ơ 26:57-68; 27:11-14; Lu-ca 23:1-12; Giăng 18:1-23, 31-40; và Giăng 19:8-12. Chúng ta học được gì từ sự làm chứng của Đức Chúa Giê-su với những người có thể lực này?

Trong những ngày cuối cùng của cuộc hành trình ở thế gian của Đức Chúa Giê-su, những người theo ý Ngài ý thức giá đau đớn của sự trung tín. Từ khi Chúa bị bắt cho tới khi bị đóng đinh, Đấng Christ đã làm chứng cho những người có thể lực hất ở trong nước: vua, tổng đốc, và các thầy tế lễ. Họ dường như điều khiển Ngài. Lính đem Ngài từ tòa công luận, tòa án, tới công đường của họ. Tuy nhiên, họ không ý thức rằng, đây là thế giới của Ngài. Bất cứ điều gì họ lên án chống lại Đấng Christ là họ tự lên án chính mình.

Đấng Christ làm chứng để thu nạp môn đồ. Nhưng đôi khi kết quả rất khác với điều Ngài muốn. Đức Chúa Giê-su sẽ rất vui mừng nếu Phi-lát, Cai-phe, Hê-rốt và những người khác đầu phục và ăn năn. Nhưng họ đã cứng đầu từ chối lời của Ngài. Với lòng cứng cổ, họ đã làm ngơ trước lời mời gọi để được sự cứu rỗi.

Những người theo Đấng Christ trong thế kỷ thứ hai mươi mốt nên biết rằng họ phải làm chứng để có môn đồ. Nhưng các kết quả của họ thường rất khác với những gì họ cầu xin. Sự cố gắng không luôn luôn đem lại sự thành công. Nhưng điều này không nên làm họ nản chí để làm chứng. Môn đồ thật, giống như Đấng Christ, trung tín cho đến chết. Họ không trung tín cho tới khi thất vọng. Kêu gọi thính giả cho tới khi quyết định phân rẽ lúa mì và cỏ lùng. Lúa mì được ăn mừng, còn cỏ lùng thì than khóc, và mùa gặt tiếp tục.

Sự làm chứng của Đấng Christ trước những người có thể lực này dường như thất bại. Nhưng có điều kỳ diệu xảy ra. Theo Công vụ 6:7, số môn đồ thêm lên nhiều lắm “và cũng có nhiều thầy tế lễ vâng theo đạo nữa.” Chỉ Đức Chúa Trời biết bao nhiêu thầy tế lễ có mặt ở đó, lắng nghe và dõi theo Đức Chúa Giê-su trong những giờ phút cuối cùng của Ngài.

Sự Phát Triển Lúc Ban Đầu

Các môn đồ đầu tiên của Đấng Christ siêng năng rao giảng Phúc Âm trên thế giới. Các gia đình, các nhà hội, công trường, tòa án, và cung điện đều trở nên những nơi họ giảng dạy về nước Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã nói trước cho các môn đồ về sự bất bớ, kết án, và lòng cứng cỏi của các vua (Ma-thi-ơ 10:16-20). Thật không may, các người có thế lực là những kẻ chậm nhất để tiếp nhận Đấng Christ.

Hãy đọc Công vụ 4:1-12; 13:5-12, 50; 23:1-6; và 25:23 – 26:28. Khi đọc, bạn để ý là nhiều người trở lại đạo cách mau chóng. Nhưng, đó không phải là điều xảy ra. Đôi khi những kết quả tuyệt vời đến từ sự giảng dạy và làm chứng siêng năng. Suy cho cùng, gieo hạt giống trước khi có mùa gặt. Đấng Christ đã trung thành giảng đạo. Các nhà truyền giáo đã làm chứng khắp Giu-đê. Mỗi người trở lại giúp rao truyền sứ điệp. Và Đấng Christ đã chiến thắng sự chết, đó là bằng chứng về sứ điệp của Ngài. Vì thế, hàng ngàn người đứng ngoài hàng rào đã quyết định đi vào nước trời. Họ đã chấp nhận lời kêu gọi của Ngài. Nhưng, vì lý do văn hóa, việc làm, và áp lực gia đình đã làm cho họ chậm trễ đáp lại cách công khai. Sự sống lại của Đấng Christ đã phá đổ hàng rào, giúp họ quyết định.

Sau đó, sứ đồ Phao-lô gia nhập. Nhưng sự làm chứng của ông không được mọi người chấp nhận. Đôi khi những người quan trọng và các bà tấn công và đuổi ông đi. Ông bị ném đá, bị đánh đòn, bị tù, và bị đối xử tệ bởi các người có thế lực. Chính trị thường thường là lý do cho sự chống lại Cơ Đốc nhân.

Tổng đốc Phê-lít bắt Phao-lô bỏ tù để giữ sự hòa bình với các nhà lãnh đạo tôn giáo là những người chống lại Phao-lô. Trong một cuộc viếng thăm, vua Ạc-ríp-ba và em gái Bê-rê-nít (thuộc hoàng tộc Hê-rốt) yêu cầu được nghe Phao-lô nói. Thật không may, cũng giống như những bà con trước đây, họ từ chối chấp nhận lời mời gọi đến sự cứu rỗi của Phao-lô. Vì thế, các môn đồ của thế kỷ thứ hai mươi mốt của Đấng Christ, phải làm việc trung thành ngay cả khi gặp sự khó khăn

Làm thế nào những người đào tạo môn đồ làm việc giữa các người có thế lực của thế gian và tôn giáo tránh không bị nản chí khi những người này không chấp nhận Đấng Christ? Khi các người theo Đấng Christ làm việc cho họ, có ai khác có thể bị ảnh hưởng bởi sự làm chứng của họ?

Thứ Sáu * 28 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Không phải bởi ngẫu nhiên hay may mắn mà các người giàu có, yêu thế gian, tôn sùng thế gian có thể được hướng dẫn để chấp nhận Đấng Christ. Họ là những người thường thường khó nhất để đến gần. Cần có sự cố gắng cá nhân cho các linh hồn này bởi những người có đầy tinh thần truyền giáo. Các nhà truyền giáo này sẽ không thất bại hoặc nản chí.

“Một số người thích hợp hơn những người khác để làm việc với giới thượng lưu.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 213.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Bất cứ khi nào Đức Chúa Giê-su làm chứng cho các người có thể lực, thì những người khác để ý. Một số ở địa vị có thể lực, còn những người khác thì không. Giống như Ni-cô-đem và Giô-sép ở A-ri-ma-thê, nhiều người trong giai cấp các thầy tế lễ đến với đức tin cách chậm rãi. Một số người đã chứng kiến những buổi gặp gỡ của Đấng Christ với các nhà lãnh đạo tôn giáo cũng tin. Chúng ta phải nhớ rằng sức mạnh của núi lửa thường ở ngay dưới lớp vỏ của núi. Cũng một cách đó, sự phát triển mau chóng của phong trào Đức Chúa Giê-su bị che giấu trong thời gian Ngài thi hành chức vụ trên đất. Tuy nhiên, sau khi Ngài sống lại, nước trời “nổ bùng.” Đây là kết quả của nhiều cuộc trở lại đạo, ngay cả trong số những người có địa vị quan trọng. Sự trung thành gieo giống cuối cùng đem lại mùa màng phong phú. Những sự kiện này nói gì với chúng ta về sự quan trọng nếu chúng ta không nản chí khi làm chứng mà không thấy kết quả như ý muốn? Điều này đặc biệt đúng khi làm chứng cho những người có thể lực và giàu có. .
- 2 Ellen G. White viết trong câu bạn vừa đọc trong bài học ngày thứ Sáu là, một số người “thích hợp hơn” để làm việc với những người có thể lực. Bạn nghĩ họ có các đặc điểm nào để làm công việc này? Đồng thời, tại sao chúng ta phải cẩn thận không giới hạn những người chúng ta nghĩ là không đủ điều kiện?